Povilas Tebelškis

Kampinių piliakalnio ir papėdės gyvenvietės 1994 m. žvalgomieji archeologiniai tyrimai

Kampinių piliakalnis ir papėdės gyvenvietė (Marijampolės r., Kalvarijos seniūn.) yra apie 370 m į V nuo kelio, einančio per Trakiškių kaimą, apie 250 m į Š nuo keliuko per Kampinių kaimą, apie 200 m į ŠR nuo Kampinių kaimo kapinių, apie 850 m į ŠR nuo kelio Vilkaviškis-Kalvarija. Piliakalnis dar vadinamas Apšutkalniu. Kampinių kaimo piliakalnis minimas 1935 m. VAK medžiagoje. Po karo archeologai šį objektą aplankė tik 1989 m. (E.Ivanauskas ir G.Zabiela). 1991 m. rudenį į P nuo piliakalnio buvo iškastas tvenkinys. Tvarkydamas iš jo išmestas žemes, šioje teritorijoje ūkininkaujantis J.Čiuplys rado akmeninį apie 9,5 cm skersmens sviedinį. Objektas 1994 m. balandžio mėnesį įtrauktas į laikinąją istorijos ir kultūros paminklų apskaitą. Norint tiksliau išsiaiškinti šio objekto kaip paminklo vertę, 1994 m. gegužės mėnesį žvalgomuosius archeologinius tyrimus čia vykdė LKPC.

Kampinių piliakalnis įrengtas 7-9 m aukščio kalvoje, kuri šiuo metu yra tarp numelioruotų laukų (melioracija vyko 1968-1969 m.). Vietinių gyventojų liudijimu, piliakalnio viršus yra palygintas, nes ant jo ilgą laiką buvo švenčiamos Joninės, deginami laužai. Piliakalnio papėdės, ypač Š ir R, buvo ilgą laiką ariamos.

Žvalgomųjų archeologinių tyrimų metu iškasta 16 1x1 m dydžio šurfų (šurfai Nr.1-6 - kalvos viršuje, jos P dalyje, kiti - Nr.7-16 - įvairiose papėdės vietose). Piliakalnio viršuje iškastuose šurfuose kultūrinio sluoksnio nerasta, neaptikta ir radinių. Kalvos PR (šurfai Nr.7-8) bei ŠR papėdėse (šurfas Nr.11) aptiktas 25-40 cm storio kultūrinis sluoksnis (25-45 cm gylyje nuo žemės paviršiaus). Jį sudaro tamsi drėgna žemė su akmenimis, pavieniais lipdytosios keramikos lygiu ir gludintu paviršiumi fragmentais, degto molio gabaliukais. Galima skirti dvi keramikos grupes: šukes, kurių molio masė yra gana prastos kokybės, su didele grūsto granito priemaiša, nelygiu paviršiumi, ir šukes, lipdytas iš gana vientisos molio masės, lygiu išoriniu paviršiumi.

Pagal turimą negausią medžiagą piliakalnį ir papėdės gyvenvietę galima datuoti I tūkstantmečio antrąja puse. Piliakalnis ir papėdės gyvenvietė užima